

Prästämberet – en kyrklig tjänst eller ett andligt kall

I sin bok *Den ockuperade kyrkoprovinzen* (1982) skrev fader Gunnar att kvinnliga präster kom till med hjälp av staten, pressen och det avkristnade folket. Han förutsåg att följderna skulle bli förödande: tomma kyrkor, andra gudstjänster, själarnas nöd. Dopen skulle även i fortsättningen vara giltiga som nöddop, men inte nattvarden: bröd och vin blir inte Kristi kropp och blod. Biskopar, präster och lekfolk av den gamla ordningen har länge levt vid sidan om det nya, något som efterhand blivit alltmera omöjligt. Orsakerna och vad som skett behöver inte nämnas här, det är uppenbart för alla även om tolkningarna går åt olika håll. Det räcker med att konstatera avsaknaden av biskopar och med få präster kvar av den gamla ordningen. För den enskilde blir det allt svårare att finna en präst som de har förtroende för och kan ta emot nattvarden av.

Utan giltigt ämbete och sakrament har svenska kyrkan upphört att vara en apostolisk kyrka. Så förhåller det sig i varje fall om man som Gunnar Rosendal vill hålla fast vid den apostoliska successionen, i både läro- och vigningssuccessionen, när det gäller ämbetsbärarna. De grupper och enskilda som delar denna övertygelse hör inte längre hemma i svenska kyrkan.

Tanken på apostolisk succession möter man redan under de apostoliska fädernas tid (omkr. år 95-150) och i deras skrifter. I kampen mot heresier betonas biskopens roll som apostlarnas efterträdare i lära och tjänst.

För att bevara svenska kyrkan som en apostolisk kyrka och vara en tillflykt för människor av gammal tro bildades missionsprovinserna. Den borde ha accepterats som ett fritt stift men kom att ses som en egen kyrkobilddning. Nu finns det inget annat att tillhöra av apostoliskt kärnvirke om man inte väljer att konvertera till den katolska eller någon ortodox kyrka.

Att ha fått förstå medför ett stort ansvar av lydnad och ödmjukhet. Man får heller aldrig glömma det som är det viktigaste för varje kristen – Kristus och den tro på honom som är verksam i kärlek.

Jonas Falck